

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 089/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 089/02	Sprawa C-559/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa) w dniu 5 grudnia 2014 r. – Rūdofs Meroni/Recoletos Limited.	2
2015/C 089/03	Sprawa C-574/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 11 grudnia 2014 r. – PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki	2
2015/C 089/04	Sprawa C-577/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 30 września 2014 r. w sprawie T-51/12 Scooters India Ltd/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 11 grudnia 2014 r. przez Brandconcern BV	3

2015/C 089/05	Sprawa C-582/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 17 grudnia 2014 r. – Patrick Breyer/Republika Federalna Niemiec	4
2015/C 089/06	Sprawa C-597/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 24 października 2014 r. w sprawie T-543/12, Grau Ferrer/OHMI – Rubio Ferrer (Bugui Va), wniesione w dniu 22 grudnia 2014 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)	5
2015/C 089/07	Sprawa C-599/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 16 października 2014 r. w sprawach połączonych T-208/11 i T-508/11 Tygrysy – Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu (LTTE)/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 19 grudnia 2014 r. przez Radę Unii Europejskiej.	6
2015/C 089/08	Sprawa C-601/14: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska.	7
2015/C 089/09	Sprawa C-604/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r. w sprawie T-177/10, Alcoa Trasformazioni/Komisja, wniesione w dniu 27 grudnia 2014 r. przez Alcoa Trasformazioni Srl	8
2015/C 089/10	Sprawa C-606/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r. w sprawie T-291/11, Portovesme/Komisja, wniesione w dniu 23 grudnia 2014 r. przez Portovesme Srl	9
2015/C 089/11	Sprawa C-608/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 23 grudnia 2014 r. – Elena Delia Pondiche/Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	10
2015/C 089/12	Sprawa C-612/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 29 grudnia 2014 r. – Stephan Naumann/Austrian Airlines AG.	11
2015/C 089/13	Sprawa C-12/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 14 stycznia 2015 r. – Universal Music International Holding BV/ Michael Tétéreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož	12
2015/C 089/14	Sprawa C-26/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-481/11, Hiszpania/Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2015 r. przez Królestwo Hiszpanii	13
2015/C 089/15	Sprawa C-31/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2014 r. w sprawie T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 stycznia 2015 r. przez Photo USA Electronic Graphic, Inc.	14
2015/C 089/16	Sprawa C-32/15 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 stycznia 2015 r. przez Electrabel SA, Dunamenti Erőmű Zrt.	15
Sąd		
2015/C 089/17	Sprawa T-341/12: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Evonik Degussa/Komisja (Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Europejski rynek nadtlenu wodoru i nadboranu sodu — Publikacja decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia — Poufność — Tajemnica zawodowa — Uzasadnione oczekiwania)	17

2015/C 089/18	Sprawa T-345/12: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Akzo Nobel i in./Komisja (Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Europejski rynek nadtlenu wodoru i nadboranu sodu — Publikacja decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia — Poufność — Tajemnica zawodowa — Uzasadnione oczekiwania)	17
2015/C 089/19	Sprawa T-372/12: Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2015 r. – El Corte Inglés/OHIM – Apro Tech (APRO) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego APRO — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy B-PRO by Boomerang, wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy PRO MOUNTAIN i wcześniejsze zgłoszenia wspólnotowych, słownego i graficznego, znaków towarowych B-PRO by Boomerang i PRO OUTDOOR — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	18
2015/C 089/20	Sprawa T-278/13: Wyrok Sądu z dnia 30 stycznia 2015 r. – Now Wireless/OHIM – Starbucks (HK) (now) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy now — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	19
2015/C 089/21	Sprawa T-374/13: Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2015 r. – KSR/OHIM – Lampenwelt (Moon) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy Moon — Bezwzględna podstawa unieważnienia — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	19
2015/C 089/22	Sprawa T-593/13: Wyrok Sądu z dnia 30 stycznia 2015 r. – Siemag Tecberg Group/OHIM (Winder Controls) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Winder Controls — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i b) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 135a regulaminu postępowania przed Sądem — Wniosek o wyznaczenie rozprawy sformułowany przedwcześnie w piśmie wszczynającym postępowanie]	20
2015/C 089/23	Sprawa T-609/13: Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2015 r. – Blackrock/OHIM (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	21
2015/C 089/24	Sprawa T-655/13: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Enercon/OHIM (pięć niuansów koloru zielonego) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego składającego się z pięciu niuansów koloru zielonego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zmiana kwalifikacji zgłoszonego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009].	21
2015/C 089/25	Sprawa T-665/13: Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2015 r. – Zitro IP/OHIM – Gamepoint (SPIN BINGO) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SPIN BINGO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZITRO SPIN BINGO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	22

2015/C 089/26	Sprawa T-41/14: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Argo Development and Manufacturing/OHIM – Clapbanner (Przedstawienie artykułów reklamowych) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający artykuł reklamowy — Wcześniejsze wzory wspólnotowe — Podstawy unieważnienia — Nowość — Charakter indywidualny — Poinformowany użytkownik — Stopień swobody twórcy — Inne całościowe wrażenie — Artykuły 4, 5, 6 i art. 25 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	23
2015/C 089/27	Sprawa T-59/14: Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2015 r. – Blackrock/OHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INVESTING FOR A NEW WORLD — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	23
2015/C 089/28	Sprawa T-123/14: Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – BSH/OHIM – Arçelik (AquaPerfect) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego AquaPerfect — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy waterPerfect — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	24
2015/C 089/29	Sprawa T-6/13: Postanowienie Sądu z dnia 20 stycznia 2015 r. – NICO/Rada (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Iranu — Zamrożenie funduszy — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Oczywista niedopuszczalność)	25
2015/C 089/30	Sprawa T-418/13: Postanowienie Sądu z dnia 21 stycznia 2015 r. – Richter + Frenzel/OHIM – Ferdinand Richter (Richter+Frenzel) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	25
2015/C 089/31	Sprawa T-488/13: Postanowienie Sądu z dnia 22 stycznia 2015 r. – GEA Group/OHIM (engineering for a better world) (Wspólnotowy znak towarowy — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Doręczenie decyzji izby odwoławczej faksem — Otrzymanie faksu — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej lub nieprzewidywalnych okoliczności — Oczywista niedopuszczalność).	26
2015/C 089/32	Sprawa T-492/14: Postanowienie Sądu z dnia 5 stycznia 2015 r. – La Perla/OHIM – Alva Management (LA PERLA) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Cofnięcie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	26
2015/C 089/33	Sprawa T-779/14: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2014 r. – Republika Słowacka/Komisja.	27
2015/C 089/34	Sprawa T-782/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 24 listopada 2014 r. przez DF od wyroku wydanego w dniu 1 października 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-91/13, DF/Komisja	28
2015/C 089/35	Sprawa T-798/14: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2014 r. – DenizBank/Rada.	29
2015/C 089/36	Sprawa T-817/14: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2014 r. – Zoofachhandel Züpke/Komisja	30

2015/C 089/37	Sprawa T-819/14: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2014 r. – Meždunaroden centyr za izsledwane na małcinstwata i kulturnite wzaimodejstwija/Komisja	31
2015/C 089/38	Sprawa T-845/14: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – August Brötje/OHIM (HydroComfort)	32
2015/C 089/39	Sprawa T-9/15: Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2015 r. – Ball Europe/OHIM (Crown Hellas Can)	32
2015/C 089/40	Sprawa T-19/15: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2015 r. – Gómez Echevarría/OHIM – M and M Direct (wax by Yuli's)	33
2015/C 089/41	Sprawa T-20/15: Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2015 r. – Henkell & Co. Sektkellerei/OHIM – Ciacci Piccolomini d’Aragona di Bianchini (PICCOLOMINI)	34
2015/C 089/42	Sprawa T-24/15: Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2015 r. – NICO/Rada	35
2015/C 089/43	Sprawa T-30/15: Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2015 r. – Infinite Cycle Works/OHIM – Chance Good Ent. (INFINITY)	36
2015/C 089/44	Sprawa T-32/15: Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2015 r. – GRE/OHIM (Mark1)	37
2015/C 089/45	Sprawa T-33/15: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – Grupo Bimbo/OHIM	37
2015/C 089/46	Sprawa T-34/15: Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2015 r. – Wolf Oil/OHIM – SCT Lubricants (CHEMPIOIL)	38
2015/C 089/47	Sprawa T-35/15: Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2015 r. – Alkarim for Trade and Industry/Rada	39
2015/C 089/48	Sprawa T-36/15: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Hispasat/Komisja	40
2015/C 089/49	Sprawa T-37/15: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Abertis Telecom Terrestre/Komisja .	41
2015/C 089/50	Sprawa T-38/15: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Telecom Castilla La Mancha/Komisja	41
2015/C 089/51	Sprawa T-40/15: Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2015 r. – ASPLA i Armando Álvarez/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	42
2015/C 089/52	Sprawa T-43/15: Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2015 r. – CRM/Komisja	43
2015/C 089/53	Sprawa T-702/14: Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – Hamas/Rada	44
 Sąd do spraw Służby Publicznej		
2015/C 089/54	Sprawa F-1/14 i F-48/14: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 stycznia 2015 r. – Kąkol/Komisja (Służba publiczna — Konkurs — Konkurs otwarty EPSO/AD/177/10 — Warunki zakwalifikowania — Niedopuszczenie do udziału w konkursie — Brak uzasadnienia — Dopuszczenie do udziału w podobnym wcześniejszym konkursie — Obowiązek szczególnego uzasadnienia — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie)	45

2015/C 089/55	Sprawa F-139/14: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – ZZ/Parlament.	46
2015/C 089/56	Sprawa F-141/14: Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – ZZ/Komisja	46
2015/C 089/57	Sprawa F-7/15: Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja	47
2015/C 089/58	Sprawa F-8/15: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – ZZ i ZZ/Komisja	48
2015/C 089/59	Sprawa F-10/15: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja	48
2015/C 089/60	Sprawa F-11/15: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ/Komisja.	49
2015/C 089/61	Sprawa F-12/15: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ/Komisja.	49
2015/C 089/62	Sprawa F-13/15: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja	50
2015/C 089/63	Sprawa F-14/15: Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja	50

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 089/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 81 z 9.3.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 73 z 2.3.2015

Dz.U. C 65 z 23.2.2015

Dz.U. C 56 z 16.2.2015

Dz.U. C 46 z 9.2.2015

Dz.U. C 34 z 2.2.2015

Dz.U. C 26 z 26.1.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Łotwa)
w dniu 5 grudnia 2014 r. – Rūdolfs Meroni/Recoletos Limited**

(Sprawa C-559/14)

(2015/C 089/02)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Rūdolfs Meroni

Strona pozwana: Recoletos Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania w sprawie uznania orzeczenia zagranicznego sądu naruszenie praw osób, które nie są stronami postępowania głównego, może być powodem zastosowania klauzuli porządku publicznego przewidzianej w rzeczonym art. 34 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I i odmowy uznania zagranicznego orzeczenia w zakresie, w jakim dotyczy ono osób, które nie są stronami postępowania głównego?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 47 Karty należy interpretować w ten sposób, że zasada rzetelnego procesu ujęta w tym artykule zezwala, aby w postępowaniu dotyczącym przyjęcia tymczasowych środków zabezpieczających zostały ograniczone prawa majątkowe osoby, która nie była stroną postępowania, wówczas, gdy przewiduje się, że każda osoba, której dotyczy postanowienie o tymczasowych środkach zabezpieczających, będzie miała prawo wystąpienia w każdej chwili o zmianę lub uchylenie postanowienia sądu, przy czym powodowi powierza się doręczenie postanowienia zainteresowanym osobom?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 11 grudnia 2014 r. – PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA przeciwko Prezesowi
Urzędu Regulacji Energetyki**

(Sprawa C-574/14)

(2015/C 089/03)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA

Strona pozwana: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 września 2007 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku uznania przez Komisję Europejską pomocy publicznej za zgodną ze wspólnym rynkiem sąd krajowy nie jest uprawniony do weryfikowania, czy przepisy krajowe uznane za dozwoloną pomoc publiczną są zgodne z założeniami zawartymi w Komunikacie Komisji dotyczącym metodologii analizy pomocy państwa związanej z kosztami osieroconymi (dalej Metodologia kosztów osieroconych)?
- 2) Czy art. 107 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z art. 4 ust. 1 i 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 września 2007 r. interpretowane w świetle punktów 3.3 i 4.2 Metodologii kosztów osieroconych należy rozumieć w ten sposób, że przy realizacji programu pomocy publicznej uznanego przez Komisję Europejską za zgodny ze wspólnym rynkiem, korekty rocznej kosztów osieroconych dla wytwórców należących do grup kapitałowych dokonuje się z założeniem, że istotna jest jedynie przynależność wytwórcy do grupy kapitałowej według stanu przedstawionego w załącznikach do aktu prawnego ocenianego przez Komisję Europejską, czy też w każdym roku dokonywania korekty kosztów osieroconych należy uwzględnić faktyczną przynależność w tym czasie beneficjenta programu pomocy publicznej związanej z kosztami osieroconymi do grupy kapitałowej z udziałem innych wytwórców objętych tym programem?

⁽¹⁾ 2009/287/WE: Decyzja Komisji z dnia 25 września 2007 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Polskę w ramach umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej oraz pomocy państwa, której Polska planuje udzielić w ramach rekompensaty z tytułu dobrowolnego rozwiązania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4319); Dz.U. L 83, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 30 września 2014 r. w sprawie T-51/
12 Scooters India Ltd/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe
i wzory), wniesione w dniu 11 grudnia 2014 r. przez Brandconcern BV**

(Sprawa C-577/14 P)

(2015/C 089/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Brandconcern BV (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwälte, G. Casucci, N. Ferretti, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Scooters India Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 30 września 2014 r. i oddalenie skargi Scooters India Limited na zaskarżoną decyzję Izby Odwoławczej z dnia 1 grudnia 2011 r., sprawa R 2312/2010-1;
- ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono wniesione przez Scooters India Ltd odwołanie dotyczące „pojazdów; urządzeń służących do poruszania się na lądzie, w powietrzu lub wodzie”;

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty dotyczące, po pierwsze, naruszenia art. 50 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ i po drugie, naruszenia przepisów proceduralnych poprzez nieoddalenie wniesionej przez Scooters India Ltd skargi o stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim stwierdzono jej bezzasadność.

Scooters India Ltd jest właścicielem wspólnotowego znaku towarowego LAMBRETTA, zarejestrowanego między innymi dla „pojazdów; urządzeń służących do poruszania się na lądzie, w powietrzu lub wodzie” z klasy 12 międzynarodowej klasyfikacji. Wnosząca odwołanie wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do tego znaku, w szczególności dla towarów należących do klasy 12, na podstawie art. 50 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 z uwagi na to, że znak ten nie był rzeczywiście używany. Wniosek ten został uwzględniony przez Wydział Unieważnień OHIM. Wniesione przez Scooters India Ltd odwołanie zostało oddalone przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM jako bezzasadne. W zaskarżonym wyroku Sąd stwierdził nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej. Sąd uznał, że z uwagi na zasadę pewności prawnej OHIM był zobowiązany uwzględnić towary z klasy 12, w przypadku których podnoszono rzeczywiste używanie, mimo że owe towary nie mieszczą się w definicji towarów, dla których znak towarowy został zarejestrowany.

Sąd naruszył prawo, wymagając, by OHIM rozpatrzył podnoszone rzeczywiste używanie znaku towarowego LAMBRETTA w odniesieniu do określonych towarów takich jak odrębne części, nawet jeśli towary te nie mieszczą się w definicji towarów z klasy 12, dla których znak towarowy LAMBRETTA został zarejestrowany. Wnosząca odwołanie utrzymuje, że prawidłowa wykładnia art. 50 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 nakazuje, by brać pod uwagę jedynie używanie dla towarów mieszczących się w definicji objaśnień zawartych w rejestrze. Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd był zobowiązany zastosować wyrok z dnia 19 czerwca 2012 r. Chartered Institute of Patent Attorneys (C-307/10, Zb.Orz., EU: C:2012:361).

Wnosząca odwołanie utrzymuje w rezultacie, że zaskarżony wyrok należy uchylić, a skargę o stwierdzenie nieważności spornej decyzji Izby Odwoławczej – oddalić.

Wnosząca odwołanie wskazuje również, tytułem zarzutu drugiego, że nawet gdyby przyjąć, iż OHIM był zobowiązany uwzględnić towary z klasy 12, dla których podnoszono rzeczywiste używanie, to wciąż Sąd dopuścił się błędu proceduralnego, stwierdzając nieważność spornej decyzji bez żadnego ograniczenia. Sąd, stwierdziwszy w zaskarżonym wyroku, że właściciel znaku towarowego LAMBRETTA nie dowiódł rzeczywistego używania znaku towarowego dla towarów, dla których został zarejestrowany (zobowiązując jednak OHIM do uwzględnienia używania w odniesieniu do innych towarów należących do tej samej klasy), powinien był potwierdzić sporną decyzję w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie ustaliła rzeczywistego używania w odniesieniu do towarów, dla których ów znak został zarejestrowany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 17 grudnia 2014 r. – Patrick Breyer/Republika Federalna Niemiec**

(Sprawa C-582/14)

(2015/C 089/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Patrick Breyer

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, zwanej dalej „dyrektywą o ochronie danych”, powinien być interpretowany w ten sposób, że adres protokołu internetowego (adres IP), który usługodawca rejestruje w związku z wejściem na jego stronę internetową, stanowi dla niego dane osobowe już wtedy, gdy osoba trzecia (tu: dostawca dostępu) dysponuje dodatkową wiedzą wymaganą do identyfikacji danej osoby?
- 2) Czy art. 7 lit. f) dyrektywy o ochronie danych stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym usługodawca może gromadzić i wykorzystywać dane osobowe użytkownika bez jego zgody tylko wtedy, gdy jest to konieczne do umożliwienia i zafakturowania konkretnego skorzystania z telemediów przez danego użytkownika, i zgodnie z którym cel polegający na zapewnieniu ogólnego funkcjonowania telemediów nie może uzasadniać korzystania z tych danych po zakończeniu danej sesji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 24 października 2014 r. w sprawie T-543/12, Grau Ferrer/OHMI – Rubio Ferrer (Bugui Va), wniesione w dniu 22 grudnia 2014 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-597/14 P)

(2015/C 089/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer i Alberto Rubio Ferrer

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego wyroku;
- wydanie rozstrzygnięcia co do istoty poprzez oddalenie skargi skierowanej przeciwko zaskarżonej decyzji lub przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie kosztami postępowania strony skarżącej w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył art. 76 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ oraz zasadę 50 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonującego rozporządzenie w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽²⁾, w zakresie w jakim, opierając się na błędnych kryteriach oceny, uznał, że przepisy te mają zastosowanie w niniejszej sprawie.

2. Sąd naruszył art. 76 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz zasadę 50 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonującego, poprzez przyjęcie błędnej definicji zakresu uprawnień dyskrecjonalnych wynikającego z tych przepisów, a dokładniej poprzez uznanie, że izba odwoławcza dysponuje tymi uprawnieniami niezależnie od tego, czy przedłożone jej po raz pierwszy dokumenty są dokumentami uzupełniającymi, czy takimi nie są. Kwestia, czy uprawnienia dyskrecjonalne przyznane izbom odwoławczym w art. 76 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz zasadzie 50 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonującego istnieją w każdej sytuacji, to jest nawet gdy dokumenty przedłożone izbie odwoławczej z opóźnieniem są dokumentami nowymi, jest kwestią prawną, którą Trybunał powinien wyjaśnić.
3. Sąd niewłaściwie zastosował art. 15 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego poprzez stwierdzenie, że wcześniejszy wspólnotowy znak towarowy był używany w postaci różniącej się elementami, które nie zmieniają charakteru odróżniającego znaku w postaci, w jakiej został zarejestrowany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) ze zmianami [zastąpione rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)].

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 17, t. 1, s. 189).

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
16 października 2014 r. w sprawach połączonych T-208/11 i T-508/11 Tygrysy – Wyzwoliciele
Tamińskiego Ilamu (LTTE)/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 19 grudnia 2014 r. przez Radę
Unii Europejskiej**

(Sprawa C-599/14 P)

(2015/C 089/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen, E. Finnegan i G. Etienne, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu (LTTE), Królestwo Niderlandów, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie kwestii podnoszonych w ramach niniejszego odwołania oraz oddalenie żądań podnoszonych przez stronę skarżącą i
- obciążenie strony skarżącej w sprawach połączonych T-208/11 and T-508/11 kosztami poniesionymi przez Radę w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd stwierdził nieważność wpisu LTTE na listę podmiotów, których fundusze zostały zamrożone wyłącznie ze względów związanych z procedurą przyjęcia odnośnych środków. Rada podnosi, że Sąd popełnił błędy w następującym zakresie:

Zarzut pierwszy: Sąd błędnie uznał, że w uzasadnieniu przyjmowanych środków Rada musiała wskazywać, iż weryfikacji działań podejmowanych w państwie trzecim przez podmiot umieszczony w wykazie dokonała w należyty sposób. Mimo iż Rada akceptuje, że działalność właściwej władzy w państwie trzecim musi znajdować podstawę w ustawodawstwie i praktyce zgodnych z prawami humanitarnymi zainteresowanych osób, twierdzi ona, iż wymagając zawarcia tej informacji w uzasadnieniu decyzji Sąd naruszył prawo.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo dokonując oceny wykorzystania przez Radę informacji pochodzących od władz publicznych. Ponadto Sąd popełnił błąd odrzucając wykorzystanie przez Radę informacji pochodzących z otwartego źródła. Sąd popełnił również błąd w rozumowaniu, zgodnie z którym Rada powinna była wystąpić do właściwej władzy o zbadanie dokumentów prasowych, do których nawiązuje uzasadnienie. W końcu Sąd popełnił błąd dochodząc do wniosku, że odrzucenie przezeń informacji uzyskanych przez Radę z otwartego źródła musi prowadzić do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

Zarzut trzeci: Sąd popełnił błąd nie dochodząc do wniosku, że 2001 UK Proscription Order stanowił odpowiednią podstawę prawną dla wpisu LTTE na tę listę. Wykładnia dokonana przez Sąd, poza tym, że nie znajduje oparcia w prawie, skutkuje tym, że podmiot może uniemożliwić wpis na listę na podstawie wspólnego stanowiska 931 odmawiając zakwestionowania tego wpisu lub objęcia go zakazem działalności w państwie członkowskim, na których opiera się decyzja, o której mowa w art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 931. Dodatkowo rozumowanie Sądu jest niezgodne z wyrokiem Kadı II.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2014 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-601/14)

(2015/C 089/08)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Traversa, F. Moro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Włoska, nie podejmując wszelkich środków koniecznych do zapewnienia istnienia systemu kompensaty dla ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy popełnionych na jej terytorium, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/80/WE⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2004/80 ustanawia system współpracy między władzami krajowymi w celu ułatwienia ofiarom przestępstw dostępu w całej Unii Europejskiej do odpowiedniej kompensaty w sytuacjach transgranicznych. System współpracy funkcjonuje na podstawie systemów państw członkowskich w zakresie kompensaty dla ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy popełnionych na ich odpowiednich terytoriach. Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie tego systemu współpracy, art. 12 ust. 2 dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek dysponowania systemem kompensaty dla ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy popełnionych na ich odpowiednich terytoriach, który gwarantuje sprawiedliwą i odpowiednią kompensatę dla ofiar, bądź ustanowienia takiego systemu. Obowiązek ten należy rozumieć w ten sposób, że odnosi się on do wszystkich umyślnych przestępstw z użyciem przemocy, a nie tylko do niektórych z nich.

Włoski porządek prawny przewiduje krajowy system kompensaty dla ofiar przestępstw składający się z szeregu ustaw szczególnych odnoszących się do kompensaty określonych umyślnych przestępstw z użyciem przemocy, ale nie przewiduje ogólnego systemu kompensaty dotyczącego ofiar wszystkich przestępstw, które włoski kodeks karny wyszczególnia i kwalifikuje jako umyślne i popełnione z użyciem przemocy. W szczególności włoski porządek prawny nie przewiduje systemu kompensaty z tytułu umyślnych przestępstw z użyciem przemocy wchodzących w zakres tzw. „przestępczości pospolitej” i nieobjętych ustawami szczególnymi.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/80/WE.

(¹) Dyrektywa Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnosząca się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, s. 15).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r. w sprawie T-177/10, Alcoa Trasformazioni/Komisja, wniesione w dniu 27 grudnia 2014 r. przez Alcoa Trasformazioni Srl

(Sprawa C-604/14 P)

(2015/C 089/09)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Alcoa Trasformazioni Srl (przedstawiciele: O. W. Brouwer, advocaat, T. Salonico i M. Siragusa, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie pkt 50, 81–90 i 92 i w konsekwencji zaskarżony wyrok;
- Ostateczne rozstrzygnięcie sporu i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- Obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania i postępowania w pierwszej instancji przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie uważa, że zaskarżony wyrok jest błędny i powinien zostać uchylony z następujących powodów:

1. Rażące wypaczenie dowodów dotyczących błędnego wniosku zawartego w decyzji utrzymanej przez Sąd, że środek wprowadził istotne zmiany w taryfie Alumix, ustanowionej w dekreście z 1995 r., i w konsekwencji naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa. W pkt 81–83 zaskarżonego wyroku Sąd przyjął błędną interpretację przepisów mających zastosowanie w niniejszym przypadku, a w szczególności art. 15.2 decyzji Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas nr 204/99, który wskazuje w sposób jasny i jednoznaczny, że – również w następstwie wprowadzenia składnika kompensującego – taryfa Alumix nie została zmieniona w istotny sposób ani w odniesieniu do ceny netto energii elektrycznej płaconej przez Alcoa, ani w odniesieniu do finansowania mechanizmu, który zapewnił dla Alcoa taką cenę dostawy.

2. Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE, sprzeczność z wyrokami wydanymi w sprawach T-332/06 i C-149/09 P i poważne wypaczenie lit. b) pierwszego zarzutu skargi Alcoa, dotyczącego wniosku Komisji, zgodnie z którym nie było konieczności przeprowadzania żadnej analizy ekonomicznej celem stwierdzenia istnienia korzyści ekonomicznej, którą wnosząca odwołanie odniosła dzięki rozpatrywanemu środkowi. Wyrok Sądu jest błędny z następujących powodów: (i) sprzeczny z wcześniejszymi orzeczeniami wydanymi w tej samej kwestii (T-332/06 i C-194/09 P); (ii) w ramach stosowania art. 107 ust. 1 TFUE myli dwa kryteria, z których oba są niezbędne dla istnienia pomocy, wywodząc istnienie korzyści dla Alcoa z samego stwierdzenia państwowego charakteru użytych zasobów; (iii) brak odpowiedniego uzasadnienia, gdyż nie stwierdzono, że Komisja błędnie przyjęła domniemanie istnienia korzyści dla Alcoa wynikającej z rozpatrywanego środka i w konsekwencji nie przeprowadziła odpowiedniej analizy ekonomicznej dla oceny ewentualnego rozmiaru korzyści.
3. Uchybienie proceduralne z powodu wypaczenia przez Sąd drugiego zarzutu skargi Alcoa i w konsekwencji brak rozpatrzenia i nieodpowiednie uzasadnienie ze strony Sądu. Sąd niesłusznie wypowiedział się w kwestii, której Alcoa nie podniosła w skardze, pomijając jednocześnie całkowicie rozpatrzenie zasadniczej kwestii podniesionej przez tę ostatnią, mianowicie, że nawet gdyby stwierdzono istnienie korzyści ekonomicznej, metoda zastosowana przez Komisję celem określenia rozmiaru korzyści była błędna i doprowadziła do zawyżenia kwoty pomocy podlegającej zwrotowi.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r. w sprawie T-291/11, Portovesme/Komisja, wniesione w dniu 23 grudnia 2014 r. przez Portovesme Srl

(Sprawa C-606/14 P)

(2015/C 089/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Portovesme Srl (przedstawiciele: G. Dore, M. Liberati, A. Vinci, F. Ciulli, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji przy uwzględnieniu żądań sformułowanych w skardze w pierwszej instancji (z wykreśleniem wyrażenia „w części, która zostanie uznana za uzasadnioną” z pkt 1 żądań);
- Posiłkowo – uwzględnienie niniejszego odwołania i skierowanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania skargi z uwzględnieniem stanowiska przyjętego w niniejszej instancji;
- Obciążenie Komisji kosztami poniesionymi w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w jego uzasadnieniu siedem zarzutów celem uchylenia zaskarżonego wyroku:

1. W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie kwestionuje zaskarżony wyrok pod kątem błędnej oceny zasady rozsądnego czasu trwania postępowania administracyjnego i zasady uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do części spornej decyzji, w której nakazano odzyskanie przyznanej pomocy.
2. W zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok narusza prawo i podlega uchyleniu z powodu braku uzasadnienia Sądu w części, w której stwierdził, że sporna decyzja nie narusza zasad staranności i bezstronności działań administracyjnych.
3. W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi naruszenie przez Sąd art. 19 TUE w punktach zaskarżonego wyroku, w których dokonał własnej wykładni uregulowania krajowego również wbrew jego dosłownemu brzmieniu, przy oczywistym przekroczeniu granic swoich kompetencji.
4. W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie podnosi błędną ocenę przez Sąd zaskarżonego nierównego traktowania z innym podmiotem (Alcoa-Alumix) w odniesieniu do analogicznego środka pomocy, jak też naruszenie art. 108 TFUE, gdyż pomoc powinna być zostać zbadana jako „istniejąca”.
5. W zarzucie piątym wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że wbrew temu, co przyjął Sąd, kwestionowany środek nie stanowi nienależnej korzyści ani nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
6. W zarzucie szóstym wnosząca odwołanie podniosła brak przeprowadzenia przez Sąd oceny lub jej niewystarczający lub błędny charakter w odniesieniu do zarzuczonego selektywnego charakteru środka.
7. W zarzucie siódmym i ostatnim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 174 TFUE i art. 107 ust. 1 i 3 TFUE, gdyż środek kompensujący jest z jednej strony zgodny z polityką spójności społecznej dla regionów wyspiarskich pozbawionych infrastruktury, a z drugiej strony zgodny z odstępstwami, o których mowa w art. 107 TFUE.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia)
w dniu 23 grudnia 2014 r. – Elena Delia Pondiche/Statul român, Consiliul Național pentru
Combaterea Discriminării**

(Sprawa C-608/14)

(2015/C 089/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Delia Pondiche

Strona pozwana: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ochrona socjalna, ochrona praw dziecka oraz zasady równego traktowania i niedyskryminacji gwarantowane w prawie Unii w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 20, art. 21 ust. 1, art. 24 ust. 1 i 2, art. 34, art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego mogą być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się obowiązywaniu określonych przepisów krajowych, które ograniczają bez obiektywnego i racjonalnego powodu, kwotę dodatku na utrzymanie dziecka w zależności od daty urodzenia dziecka a nie w zależności daty poczęcia, jakkolwiek dziecko poczęte, jeśli urodzi się żywe i zdolne do życia, uważa się za żyjące.
- 2) Czy dekret z mocą ustawy nr 111/2010 wprowadza dyskryminacyjny środek w stosunku do osób znajdujących się w identycznej sytuacji, to znaczy w odniesieniu do dzieci poczętych i urodzonych do dnia 31 grudnia 2010 r. i dzieci poczętych do dnia 31 grudnia 2010 r. i urodzonych po tym dniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii) (Dz.U. L 166, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 29 grudnia 2014 r. – Stephan Naumann/Austrian Airlines AG

(Sprawa C-612/14)

(2015/C 089/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Stephan Naumann

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 (Prawo do odszkodowania) rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że chodzi o prawo do odszkodowania ryczałtowego, karę umowną, odszkodowanie karne („punitive damage”), prawo o charakterze związanym z wypełnieniem umowy i gwarancji czy też o prawo sui generis?
- 2) Czy potrącenie odszkodowania przewidziane w art. 12 (Dalsze odszkodowanie) ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że można go dokonać tylko z dalszym odszkodowaniem z tytułu roszczenia pasażera wobec obsługującego przewoźnika lotniczego czy też z dalszym odszkodowaniem z tytułu roszczenia pasażera wobec organizatora podróży?
- 3) Czy dalsze odszkodowanie dla pasażera przewidziane w art. 12 (Dalsze odszkodowanie) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również roszczenie o obniżenie ceny (gwarancja) za opóźnienie lotu na podstawie prawa krajowego?

- 4) Czy obniżka ceny (gwarancja) lub odszkodowanie dla zrekompensowania opóźnienia lotu przyznane pasażerowi przez organizatora podróży na podstawie prawa krajowego mogą zostać potrącone z odszkodowaniem należnym od obsługującego przewoźnika lotniczego zgodnie z art. 7 (Prawo do odszkodowania) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. celem zrekompensowania tego samego opóźnienia (art. 12)?
- 5) W przypadku gdy potrącenie jest możliwe: Czy przewoźnik lotniczy może dokonać potrącenia zawsze, czy też jest ono uzależnione od tego, w jakim zakresie jest ono dopuszczone w prawie krajowym lub zostanie uznane za słuszne przez sąd?
- 6) W przypadku gdy właściwe jest prawo krajowe lub gdy do sądu należy wydanie orzeczenia w zakresie swobodnej oceny: Czy odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia ma na celu jedynie wynagrodzenie niedogodności i straty czasu doznanych przez pasażera wskutek opóźnienia, czy też również naprawienie szkód materialnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 14 stycznia 2015 r. – Universal Music International Holding BV/Michael
Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož**

(Sprawa C-12/15)

(2015/C 089/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Universal Music International Holding BV

Strona pozwana: Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” można uznać to miejsce w państwie członkowskim, w którym szkoda zaistniała, jeżeli szkoda ta jest wyłącznie szkodą majątkową będącą bezpośrednim następstwem czynu niedozwolonego popełnionego w innym państwie członkowskim?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze
 - a) Na podstawie jakiego kryterium lub jakich aspektów sądy krajowe mają ustalić w ramach oceny swojej jurysdykcji zgodnie z art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001, czy w danym przypadku występuje szkoda majątkowa będąca bezpośrednim następstwem czynu niedozwolonego („pierwotna szkoda majątkowa” lub „bezpośrednia szkoda majątkowa”) czy też szkoda majątkowa będąca następstwem szkody początkowej zaistniałej w innym miejscu lub szkoda, która wynika ze szkody zaistniałej w innym miejscu („szkoda następcza” lub „pośrednia szkoda majątkowa”)?

- b) Na podstawie jakiego kryterium lub jakich aspektów sądy krajowe mają ustalić w ramach oceny swojej jurysdykcji zgodnie z art. 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 miejsce, w którym zaistniała w danym wypadku szkoda majątkowa – bezpośrednia lub pośrednia – lub w którym przyjmuje się, że zaistniała?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy rozporządzenie nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że sądy krajowe, które mają dokonać oceny, czy mają w danym wypadku jurysdykcję na podstawie tego rozporządzenia, są zobowiązane w ramach swej oceny oprzeć się na istotnej w tym kontekście argumentacji powoda względnie skarżącego, czy w ten sposób, że powinny też uwzględnić to, co przytoczył pozwany celem podważenia tej argumentacji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-481/11,
Hiszpania/Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2015 r. przez Królestwo Hiszpanii**

(Sprawa C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie T-481/11 Hiszpania przeciwko Komisji.
- Stwierdzenie nieważności pkt VI lit. D tiret piąte część B2 część 2 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw⁽¹⁾.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa dotyczące zakresu obowiązku uzasadnienia. Podstawy, na których oparł się Sąd, nie spełniają wymogu jasności i braku dwuznaczności, jakim powinno cechować się uzasadnienie rozporządzenia w celu spełnienia wymogów art. 296 TFUE. Sąd wypełnił faktycznie swym własnym uzasadnieniem luki w uzasadnieniu zaskarżonego rozporządzenia i zastąpił własnym uzasadnieniem uzasadnienie zaskarżonego aktu.

Naruszenie prawa dotyczące zasady równego traktowania. Podstawy przywołane przez Sąd w tej kwestii nie opierają się na kryteriach właściwych w celu dokonania porównania. Sąd opiera swe rozumowanie na rzekomo notoryjnym fakcie niepopartym żadną okolicznością faktyczną lub naukową, a mianowicie na rozróżnieniu między owocami o grubiej łupinie i owocami o cienkiej łupinie oraz na zaliczeniu owoców cytrusowych do pierwszej kategorii.

Naruszenie prawa dotyczące kontroli sądowej zasady proporcjonalności. Sprawowana przez Sąd kontrola dotycząca proporcjonalności ograniczenia w obrocie towarami nałożonego przez instytucję powinna być dokonywana z uwzględnieniem przysługującego Komisji szerokiego zakresu uznania. Niemniej jednak Sąd nie dokonał kontroli sądowej zgodnie z orzecznictwem Tetra Laval⁽²⁾. Z jednej strony nie zbadał on prawidłowo trafności i adekwatności okoliczności, na których została oparta wydana decyzja w odniesieniu do podstaw uzasadniających ograniczenie. Z drugiej strony nie zbadał on prawidłowo wniosków wyciągniętych na podstawie tych okoliczności, skutkiem czego ograniczenie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 15 lutego 2005 r., Komisja/Tetra Laval (C-12/03 P, Zb.Orz., EU:C:2005:87), pkt 39.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2014 r. w sprawie T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 stycznia 2015 r. przez Photo USA Electronic Graphic, Inc.

(Sprawa C-31/15 P)

(2015/C 089/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (przedstawiciel: K. Adamantopoulos, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Ancàp SpA, Cerame-Unie AISBL, Confindustria Ceramica, Verband der Keramischen Industrie eV

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc./Rada, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾;
- uzupełnienie analizy i stwierdzenie nieważności rozporządzenia (UE) nr 412/2013; oraz
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu odwoławczym oraz kosztami postępowania przed Sądem w sprawie T-394/13.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że stwierdzenia Sądu dotyczące podniesionych przed nim zarzutów pierwszego, trzeciego i czwartego są obarczone błędami co do prawa, a także przeinaczeniem przedstawionych dowodów. Skarżąca wnosi zatem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Ponadto, skarżąca podnosi, że okoliczności faktyczne leżące u podstaw zarzutów pierwszego, drugiego i trzeciego są ustalone w wystarczający sposób, aby Trybunał Sprawiedliwości mógł orzec w przedmiocie owych zarzutów.

W zakresie dotyczącym zarzutu pierwszego skarżąca podnosi dwa zarzuty odwoławcze. Po pierwsze sąd dopuścił się błędu co do prawa nakładając zasadniczo na skarżącą ciężar dowodu na okoliczność, że instytucje popełniły błąd w ocenie w zakresie dotyczącym każdego z kryteriów uznanych przez nie za istotne. Jak stwierdzono w poprzednim orzecznictwie Sądu, jest wystarczające, aby skarżący wykazał, że (1) instytucje popełniły błąd w ocenie kryteriów uznawanych przez nie za istotne, albo że (2) stosowanie innych, bardziej istotnych kryteriów wymagało ich wykluczenia. W tym kontekście stwierdzenie, że instytucje popełniły błąd w ocenie w odniesieniu do dwóch kryteriów z trzech uznawanych przez instytucje za istotne jest wystarczające, by uczynić zadość wymogom co do ciężaru dowodu. Ponadto, Sąd, poprzez stwierdzenia zawarte w zaskarżonym wyroku przeinaczył przedstawione mu dowody i okoliczności faktyczne.

W zakresie dotyczącym zarzutów trzeciego i czwartego skarżący przedłożył cztery zarzuty odwoławcze. Po pierwsze Sąd dokonał błędnej interpretacji przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ („zwanego dalej rozporządzeniem podstawowym”) poprzez stwierdzenie, że instytucje są zobowiązane do dokonania analizy wpływu praktyk antykonkurencyjnych na sytuację przemysłu w Unii dopiero po potwierdzeniu zaistnienia tego rodzaju antykonkurencyjnych praktyk w ostatecznej wersji decyzji właściwego organu z zakresu konkurencji. Po drugie poprzez oddalenie wniosku skarżącej o ujawnienie tożsamości producentów ujętych w próbkach Sąd przeinaczył dowody i dopuścił się błędu co do prawa stwierdzając, że mógł zbadać dochowanie przez organy art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego bez znajomości tożsamości producentów ujętych w próbkach. Po trzecie poprzez nałożenie na skarżącą obowiązku przedłożenia pozytywnych dowodów na okoliczność wpływu praktyk antykonkurencyjnych na producentów ujętych w próbkach w sytuacji, w której tożsamość tych producentów nie została ujawniona Sąd dokonał w zaskarżonym wyroku błędnej wykładni przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i nałożył na skarżącą nadmierny ciężar dowodowy. Po czwarte, w zaskarżonym wyroku Sąd dokonał błędnej interpretacji przepisów art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stwierdzając, że rozpatrywane obowiązki mogą zostać spełnione poprzez oparcie się na prostych przypuszczeniach zamiast przeprowadzenia rzeczywistego badania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 131, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 343, s. 51.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 Electrabel SA, Dunamenti Erómű Zrt/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 stycznia 2015 r. przez Electrabel SA, Dunamenti Erómű Zrt

(Sprawa C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Electrabel SA, Dunamenti Erómű Zrt (przedstawiciel: adwokat J. Philippe)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności postanowienia Sądu z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie T-40/14 w zakresie, w jakim Sąd odrzucił w nim jako niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie;
- stwierdzenie, że skarga wnoszących odwołanie jest dopuszczalna lub ewentualnie że jest dopuszczalna w odniesieniu do okresu od dnia 10 stycznia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty. W zaskarżonym postanowieniu Sąd odrzucił skargę wniesioną przez wnoszące odwołanie zmierzającą w istocie do naprawienia poniesionych przez nie szkód wynikających z bezprawnego zakończenia umowy dotyczącej zakupu energii elektrycznej (power purchase agreement, zwanej „PPA”) na podstawie niezgodnej z prawem decyzji Komisji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/05⁽¹⁾. Sąd stwierdził, że uprawnienie wnoszących odwołanie do wniesienia skargi uległo przedawnieniu i odrzucił ich skargę jako niedopuszczalną.

W zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd nie uzasadnił, dlaczego art. 102 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem (zwanego dalej „regulaminem postępowania”) przewidujący przedłużenie terminów ze względu na odległość nie ma zastosowania do skargi wnoszących odwołanie, mimo że brzmienie traktatów, statutu Trybunału Sprawiedliwości (zwanego dalej „statutem”) oraz regulaminu postępowania wskazuje, że art. 102 § 2 ma zastosowanie do terminu przedawnienia przewidzianego w art. 46 akapit pierwszy statutu.

W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 268 i 340 akapit drugi traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), wymagając od wnoszących odwołanie wskazania w ich początkowym żądaniu okresowego charakteru ich szkody.

W zarzucie trzecim wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd nie uzasadnił, dlaczego orzecznictwo przytoczone przez wnoszące odwołanie na poparcie okresowego charakteru poniesionej przez nie szkody nie znajduje zastosowania w ich sytuacji, mimo że wnoszące odwołanie szczegółowo wykazały możliwość takiego zastosowania.

W zarzucie czwartym wnoszące odwołanie wskazują, że Sąd naruszył prawo, gdyż nie uwzględnił ich argumentacji, zgodnie z którą poniesiona przez nie szkoda jest ciągła, opierając się na tym, że decyzja Komisji jest w dalszym ciągu badana.

(¹) Dz.U. L 225, s. 53.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Evonik Degussa/Komisja

(Sprawa T-341/12) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Europejski rynek nadtlenu wodoru i nadboranu sodu — Publikacja decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia — Poufność — Tajemnica zawodowa — Uzasadnione oczekiwania)

(2015/C 089/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Degussa GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle, M. Holm-Hadulla i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, M. Kellerbauer i G. Meessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 3534 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o zachowanie poufności złożonego przez spółkę Evonik Degussa na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 – Nadtlenek wodoru i nadboran sodu).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evonik Degussa GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Akzo Nobel i in./Komisja

(Sprawa T-345/12) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Europejski rynek nadtlenu wodoru i nadboranu sodu — Publikacja decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE — Oddalenie wniosku o zachowanie poufności informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Obowiązek uzasadnienia — Poufność — Tajemnica zawodowa — Uzasadnione oczekiwania)

(2015/C 089/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Niderlandy); Akzo Chemicals Holding AB (Nacka, Szwecja) i Eka Chemicals AB (Bohus, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak i R. Wesseling)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, M. Kellerbauer i G. Meessen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokat T. Funke)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 3533 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o zachowanie poufności złożonego przez spółki Akzo Nobel, Akzo Chemicals Holding i Eka Chemicals na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 – Nadtlenek wodoru i nadboran sodu).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Akzo Nobel NV, Akzo Chemicals Holding AB i Eka Chemicals AB zostają obciążone kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2015 r. – El Corte Inglés/OHIM – Apro Tech (APRO)

(Sprawa T-372/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego APRO — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy B-PRO by Boomerang, wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy PRO MOUNTAIN i wcześniejsze zgłoszenia wspólnotowych, słownego i graficznego, znaków towarowych B-PRO by Boomerang i PRO OUTDOOR — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veigueta, J. Rivas Zurdo i I. Munilla Muñoz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Apro Tech Co., Ltd (Tachia, Tajwan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 maja 2012 r. (sprawa R 196/2011-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między El Corte Inglés, SA a Apro Tech Co. Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) El Corte Inglés, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 30 stycznia 2015 r. – Now Wireless/OHIM – Starbucks (HK) (now)

(Sprawa T-278/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy now — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykułu 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Now Wireless Ltd (Guildford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: T. Alkin, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Chiny) (przedstawiciel: P. Kavanagh, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 marca 2013 r. (sprawa R 234/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Now Wireless Ltd a Starbucks (HK) Ltd

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Now Wireless Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 lutego 2015 r. – KSR/OHIM – Lampenwelt (Moon)

(Sprawa T-374/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy Moon — Bezwzględna podstawa unieważnienia — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: KSR Kunststoff Rotation GmbH (Wehr, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci H. Börjes-Pestalozza i M. Nielen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie D. Walicka i wreszcie A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Rother, P. Mes, C. Graf von der Groeben, J. Künzel, J. Bühling, D. Jestaedt, M. Bergermann, A. Kramer, J. Vogtmeier i A. Verhauwen)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 maja 2013 r. (sprawa R 676/2012-4), dotycząca postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Lampenwelt GmbH & Co. KG a KSR Kunststoff Rotation GmbH

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) KSR Kunststoff Rotation GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 30 stycznia 2015 r. – Siemag Tecberg Group/OHIM (Winder Controls)

(Sprawa T-593/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Winder Controls — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) i b) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 135a regulaminu postępowania przed Sądem — Wniosek o wyznaczenie rozprawy sformułowany przedwcześnie w piśmie wszczynającym postępowanie]

(2015/C 089/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Siemag Tecberg Group GmbH (Haiger, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Sommer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2013 r. (sprawa R 1261/2013-4), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Winder Controls jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Siemag Tecberg Group GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.

**Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2015 r. – Blackrock/OHIM (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY)
(Sprawa T-609/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Blackrock, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Małynicz, barrister, K. Gilbert i M. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: początkowo I. Harrington, następnie J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHM z dnia 11 września 2013 r. (sprawa R 572/2013-4), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Blackrock, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

**Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Enercon/OHIM (pięć niuansów koloru zielonego)
(Sprawa T-655/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego składającego się z pięciu niuansów koloru zielonego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zmiana kwalifikacji zgłoszonego znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 089/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Enercon GmbH (Aurich, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Böhm i S. Overhage)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 września 2013 r. (sprawa R 247/2013-1), dotycząca zgłoszenia jako wspólnotowego znaku towarowego pięciu niuansów koloru zielonego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Enercon GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 39 z 8.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2015 r. – Zitro IP/OHIM – Gamepoint (SPIN BINGO)

(Sprawa T-665/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SPIN BINGO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZITRO SPIN BINGO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zitro IP Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Canela Giménez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Gamepoint BV (Haga, Niderlandy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 października 2013 r. (sprawa R 1388/2012-4), dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Zitro IP Sàrl a Gamepoint BV

Sentencja

- 1) Skarga Zitro IP Sàrl zostaje oddalona.
- 2) Zitro IP zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

**Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – Argo Development and Manufacturing/OHIM – Clapbanner
(Przedstawienie artykułów reklamowych)**

(Sprawa T-41/14) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający artykuł reklamowy — Wcześniejsze wzory wspólnotowe — Podstawy unieważnienia — Nowość — Charakter indywidualny — Poinformowany użytkownik — Stopień swobody twórcy — Inne całościowe wrażenie — Artykuły 4, 5, 6 i art. 25 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2015/C 089/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Izrael) (przedstawiciel: adwokat B. Brisset)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clapbanner Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 października 2013 r. (sprawa R 981/2012-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Argo Development and Manufacturing Ltd a Clapbanner Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Argo Development and Manufacturing Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 29 stycznia 2015 r. – Blackrock/OHIM (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Sprawa T-59/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego INVESTING FOR A NEW WORLD — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Blackrock, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Małynicz, barrister, K. Gilbert i M. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHM z dnia 31 października 2013 r. (sprawa R 573/2013-1), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego INVESTING FOR A NEW WORLD jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Blackrock, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 28 stycznia 2015 r. – BSH/OHIM – Arçelik (AquaPerfect)

(Sprawa T-123/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego AquaPerfect — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy waterPerfect — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 089/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Arçelik AS (Stambuł, Turcja) (przedstawiciel: adwokat A. Franke)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 grudnia 2013 r. (sprawa R 314/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH a Arçelik A.Ş.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 9 grudnia 2013 r. (sprawa R 314/2013-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH a Arçelik A.Ş.
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez BSH Bosch und Siemens Hausgeräte.
- 3) Arçelik pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 20 stycznia 2015 r. – NICO/Rada**(Sprawa T-6/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Iranu — Zamrożenie funduszy — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Oczywista niedopuszczalność)**

(2015/C 089/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, G. Pandey, P. Gjørtler, D. Rovetta, D. Sellers i N. Pilkington, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 56 i sprostowanie: Dz.U. 2013 L 282, s. 33) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16 i sprostowania: Dz.U. 2012 L 332, s. 31 oraz Dz.U. 2014, L 93, s. 85) w zakresie, w jakim nazwisko strony skarżącej zostało umieszczone w wykazie podmiotów, do których stosują się te środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl pokryje swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 9.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 21 stycznia 2015 r. – Richter + Frenzel/OHIM – Ferdinand Richter (Richter+Frenzel)**(Sprawa T-418/13) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)**

(2015/C 089/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Richter + Frenzel GmbH + Co. KG (Würzburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Altenburg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Ferdinand Richter GmbH (Pasching, Austria) (przedstawiciel: adwokat M. Grötschl)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 marca 2013 r. (sprawa R 2001/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Ferdinand Richter GmbH a Richter + Frenzel GmbH + Co. KG.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca i interwenient pokrywają własne koszty oraz każde z nich połowę kosztów strony pozwanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 22 stycznia 2015 r. – GEA Group/OHIM (engineering for a better world)**(Sprawa T-488/13) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Doręczenie decyzji izby odwoławczej faksem — Otrzymanie faksu — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej lub nieprzewidywalnych okoliczności — Oczywista niedopuszczalność)****(2015/C 089/31)****Język postępowania: niemiecki****Strony**

Strona skarżąca: GEA Group AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Schneiders)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 marca 2013 r. (sprawa R 935/2012-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego engineering for a better world jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) GEA Group AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 5 stycznia 2015 r. – La Perla/OHIM – Alva Management (LA PERLA)**(Sprawa T-492/14) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Cofnięcie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)****(2015/C 089/32)****Język postępowania: angielski****Strony**

Strona skarżąca: La Perla sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: M. Siciarek, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Alva Management GmbH (Icking, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Hanika)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 kwietnia 2014 r. (sprawa R 626/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Alva Management GmbH a La Perla sp. z o.o.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca i interwenient pokrywają własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez stronę pozwaną.

(¹) Dz.U. C 282 z 25.8.2014.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2014 r. – Republika Słowacka/Komisja

(Sprawa T-779/14)

(2015/C 089/33)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 24 września 2014 r., w której Komisja zażądała od Republiki Słowackiej udostępnienia jej zasobów finansowych odpowiadających utraconym tradycyjnym zasobom własnym;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Komisji

Według Republiki Słowackiej, Komisja nie ma kompetencji do wydania zaskarżonej decyzji. Żaden przepis prawa UE nie przyznaje Komisji uprawnienia do działania w sposób, w jaki działała wydając zaskarżoną decyzję, czyli prawa do zobowiązania, w następstwie obliczenia kwoty utraconych tradycyjnych zasobów własnych pod postacią niepobranych należności celnych przywozowych, państwa członkowskiego, które nie było odpowiedzialne za ustalenie i pobranie rzeczonych należności celnych, aby udostępniło ono zasoby finansowe w ustalonej przez nią kwocie, która jej zdaniem odpowiada rzeczony stracie.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia wymogów pewności prawa

Według Republiki Słowackiej, nawet gdyby Komisja miała kompetencję do wydania zaskarżonej decyzji (której nie ma), instytucja ta naruszyła w niniejszej sprawie zasadę pewności prawa. Obowiązku nałożonego na Republikę Słowacką w zaskarżonej decyzji nie można było, zdaniem tego państwa członkowskiego, racjonalnie przewidzieć przed jej wydaniem.

3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowego wykonania kompetencji przez Komisję

Według Republiki Słowackiej, nawet gdyby Komisja miała kompetencję do wydania zaskarżonej decyzji (której nie ma) i wydając ją działała zgodnie z zasadą pewności prawa (czego nie uczyniła), w niniejszej sprawie instytucja ta nie wykonała swej kompetencji prawidłowo. Po pierwsze Komisja dokonała oczywiście błędnej oceny, albowiem domaga się ona od Republiki Słowackiej zasobów finansowych, mimo iż utrata tradycyjnych zasobów własnych wcale nie miała miejsca lub nie była bezpośrednią konsekwencją wydarzeń, jakie instytucja ta przypisuje Republice Słowackiej. Po drugie Komisja naruszyła prawo do obrony Republiki Słowackiej oraz zasadę dobrej administracji.

4. Zarzut czwarty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji

W ramach tego zarzutu Republika Słowacka twierdzi, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji zawiera wiele braków, ze względu na które należy uznać je za niewystarczające, co stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych i jednocześnie jest sprzeczne z zasadą pewności prawa. Zdaniem Republiki Słowackiej, Komisja nie wskazała w zaskarżonej decyzji jej podstawy prawnej. Ponadto instytucja ta w ogóle nie wyjaśniła źródła i podstaw niektórych z jej wniosków. Wreszcie, według Republiki Słowackiej, uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest pod wieloma względami niejasne.

Odwołanie wniesione w dniu 24 listopada 2014 r. przez DF od wyroku wydanego w dniu 1 października 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-91/13, DF/Komisja

(Sprawa T-782/14 P)

(2015/C 089/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: DF (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat A. von Zwehl)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 1 października 2014 r. w sprawie F-91/13 DF/ Komisja w mierze, w jakiej Sąd w pozostałym zakresie oddalił skargę wniesioną przez wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 grudnia 2012 r.;
- nakazanie Komisji Europejskiej zwrotu na rzecz skarżącego kwot już uzyskanych przez nią, wraz z odsetkami za opóźnienie według stopy Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o 2 punkty; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej wszelkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego i zasady pewności prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej powinien być w zgodzie ze stosownym orzecznictwem dojść do wniosku, iż nie można w rozsądny sposób podnosić, że jedna lub druga z dwóch możliwych wykładni art. 4 ust. 1 lit. b) załącznika VII do regulaminu pracowniczego – odnoszących się do kwestii, czy referencyjny okres 10 lat kończy się wraz z pierwotnym wstąpieniem do służby, czy wraz ze wstąpieniem do służby jednostki oddelegowania – jest tak oczywiście bezzasadna, że ma zastosowanie art. 85.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji i art. 19 TUE, ponieważ ze względu na zastosowanie rozbieżnych i niekompatybilnych przepisów prawa krajowego i prawa Unii w przedmiocie bezpodstawnego wzbogacenia wnoszący odwołanie jest poddany dyskryminacji w porównaniu do sytuacji, w której zastosowanie ma tylko krajowy porządek prawny, jako że nie może on powoływać się wobec Komisji na okoliczność, iż wzbogacenie już nie istnieje.
3. Zarzut trzeci dotyczący pozaumownej odpowiedzialności Unii ze względu na to, że wskutek postanowienia, iż nadpłata musi zostać uznana za bezprawną, i nałożenia na skarżącego obowiązku zwrotu nadpłaty na rzecz Komisji wyrządzono wnoszącemu odwołanie szkodę.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2014 r. – DenizBank/Rada

(Sprawa T-798/14)

(2015/C 089/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DenizBank A.Ş. (Esentepe, Turcja) (przedstawiciele: M. Lester i O. Jones, barristers, R. Mattick i S. Utku, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. ⁽²⁾ (zwanym dalej łącznie „spornymi środkami”) w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej;
- stwierdzenie, na podstawie art. 277 TFUE, niemożności stosowania art. 1 decyzji z dnia 8 września 2014 r. oraz art. 1 ust. 5 rozporządzenia z dnia 8 września 2014 r.; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Radę ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia nałożenia spornych środków na stronę skarżącą. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że Rada nie przedstawiła jej żadnego uzasadnienia nałożenia na nią spornych środków ani nawet nie powiadomiła jej o umieszczeniu jej nazwy w wykazie.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę prawa do obrony, prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do skutecznej kontroli sądowej przysługujących skarżącej. Skarżąca twierdzi, że Rada nie przedstawiła jej uzasadnienia ani dowodów uzasadniających nałożenie na nią spornych środków, ani nie umożliwiła jej wyrażenia opinii w sprawie, która jej dotyczy, i w ten sposób przeszkodziła także Trybunałowi w „dokonaniu skutecznej kontroli sądowej”.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że w zakresie, w jakim Rada nałożyła na skarżącą sporne środki, naruszyła ona w wielu kwestiach umowę międzynarodową zawartą przez Turcję i Unię Europejską w Ankarze (oraz protokół dodatkowy do tej umowy).
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę zasad niedyskryminacji i proporcjonalności, a także nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego ograniczenia praw podstawowych skarżącej przez Radę.

- (¹) Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 54).
- (²) Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2014 r. – Zoofachhandel Züpke/Komisja

(Sprawa T-817/14)

(2015/C 089/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Zoofachhandel Züpke GmbH (Wesel, Niemcy), Zoohaus Bürstadt, Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (Bürstadt, Niemcy), Zoofachgeschäft – Vogelgroßhandel Import-Export Heinz Marche (Heinsberg, Niemcy), Rita Bürgel (Uthleben, Niemcy), Norbert Kass (Altenbeken, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin C. Correll)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanej naprawienia szkody, jaka wystąpiła u skarżących wskutek wydania zawartego w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 318/2007 z dnia 23 marca 2007 r. (Dz.U. L 84, s. 7) lub w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 139/2013 z dnia 7 stycznia 2013 r. (Dz.U. L 47, s. 1) zakazu o niemalże światowym zasięgu dotyczącego przywozu do UE ptaków złowionych w środowisku naturalnym i obejmującego okres od dnia 7 stycznia 2013 r. do dnia dzisiejszego;
- obciążenie Komisji kosztami sądowymi i pozasądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, po pierwsze, że Komisja wskutek bezkrytycznej kontynuacji zakazu przywozu o nadzwyczaj szerokim zasięgu geograficznym naruszyła przysługującą skarżącym wolność prowadzenia działalności oraz – częściowo – prawo własności. Zakaz ten w świetle istniejących w każdym razie od roku 2010 dostępnych badań naukowych nie jest do uzasadnienia poprzez względy wyższej rangi, takie jak ochrona zdrowia.

Po drugie, skarżący stoją na stanowisku, że Komisja poprzez kontynuację zakazu przywozu naruszyła zasadę proporcjonalności, jak również zasadę starannego wykonywania czynności, ponieważ nie uwzględniono w wystarczającym stopniu ani aktualnego stanu danych, ani odpowiedniego stanu wiedzy. Zakaz o światowym zasięgu dotyczący przywozu do UE ptaków złowionych w środowisku naturalnym opierał się niezmiennie na stanie wiedzy i przypuszczeniach z roku 2005, kiedy to po raz pierwszy – z rejonów Azji począwszy – rozprzestrzeniła się w Europie i wymagała pilnego działania tzw. ptasia grypa. Stan wiedzy uzyskany z biegiem kolejnych lat nie uzasadniał już w opinii skarżących, w każdym razie od roku 2010, tak szeroko określonego geograficznego zasięgu zakazu przywozu. Ponadto w między czasie do uwzględnienia były możliwe i konieczne inne, bardziej skuteczne środki oraz wyraźnie w mniejszym stopniu obciążające skarżących, jak np. konsekwentnie prowadzony monitoring ptaków wędrownych.

Po trzecie, skarżący wywodzą, że ponieśli rzeczywistą i pewną szkodę oraz że pomiędzy tą szkodą a sprzecznym z prawem działaniem Komisji istnieje związek przyczynowo-skutkowy.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2014 r. – Międzynarodowe Centrum za zbadanie niepełności i kulturowe wzajemności/Komisja

(Sprawa T-819/14)

(2015/C 089/37)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Fundacja „Międzynarodowe Centrum za zbadanie niepełności i kulturowe wzajemności” (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat Christo Christew)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu prawnego Komisji Europejskiej zawartego w jej piśmie o numerze referencyjnym ARES (2014) 2848632–01/09/2014 oraz w załączonej do niego notce obciążeniowej nr 3241409948 o numerze referencyjnym Komisji Europejskiej ARES (2014) 2848632–01/09/2014;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej poniesionych przez nią kosztów postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby skarga mająca na celu stwierdzenie nieważności została oddalona, obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 3 akapit drugi regulaminu postępowania przed Sądem w zakresie, w jakim strona pozwana umyślnie przyczyniła się do poniesienia tych kosztów przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

Zgodnie z zarzutem pierwszym skarga jest dopuszczalna, ponieważ sporny akt należy uznać za wykonywanie władzy publicznej w stosunku do osoby trzeciej, która posiada interes prawny w zaskarżeniu stwierdzenia odnoszącego się do dokonanej przez tę osobę naruszenia, jako że to stwierdzenie stanowi przesłankę do przyjęcia niekorzystnych dla osoby trzeciej środków.

Zarzut drugi wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja Europejska naruszyła zasadę dobrej administracji w zakresie, w jakim po pierwsze, nie dokonała wszechstronnego, obiektywnego i logicznie konsekwentnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych niniejszej sprawy oraz nie rozpatrzyła argumentów prawnych osoby, której dotyczą przyjęte środki, a także po drugie, nie uzasadniła swojego aktu.

Zarzut trzeci wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja naruszyła zasadę pewności prawa w zakresie, w jakim część zaskarżonego aktu zawierająca rozstrzygnięcie jest niejasna, w tym jeśli chodzi o charakter tego aktu.

Zarzut czwarty wywiedziono z twierdzenia, iż Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim – wobec braku uwag Komisji dotyczących poprzednich projektów, zarówno w odniesieniu do ich wykonania, jak i w odniesieniu do prowadzenia dokumentacji finansowej – strona skarżąca zasadnie oczekiwała, że prowadzi dokumentację prawidłowo i że nie jest konieczne dokonywanie korekt ani bieżących, ani przyszłych projektów, ze względu na to, iż owo uzasadnione oczekiwanie powstało w następstwie działań właściwego organu, jakim jest Komisja Europejska.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – August Brötje/OHIM (HydroComfort)

(Sprawa T-845/14)

(2015/C 089/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: August Brötje (Rastede, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Pietzcker i C. Spintig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „HydroComfort” – zgłoszenie nr 12 233 763

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23.10.2014 r. w sprawie R 1302/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2015 r. – Ball Europe/OHIM (Crown Hellas Can)

(Sprawa T-9/15)

(2015/C 089/39)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ball Europe GmbH (Zurich, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat A. Renck)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Crown Hellas Can SA (Ateny, Grecja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 230 990-0006

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 08.09.2014 w sprawie R 1408/2012-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, wraz z kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, a w przypadku formalnego przystąpienia do sporu – także kosztami poniesionymi przez drugą stronę postępowania przed izbą odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 6 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2015 r. – Gómez Echevarría/OHIM – M and M Direct (wax by Yuli's)

(Sprawa T-19/15)

(2015/C 089/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Yuleidy Caridad Gómez Echevarría (Benalmádena, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. López-Chicheri y Selma)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: M and M Direct Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „wax by Yuli's” – wspólnotowy znak towarowy nr 9 099 367

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie R 951/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 listopada 2014 r. i obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku oraz kosztami niniejszego postępowania;
- posiłkowo, w przypadku nieuwzględnienia powyższego żądania, zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 listopada 2014 r. poprzez oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 9 099 367 „wax by Yuli's” i obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku oraz kosztami niniejszego postępowania;
- posiłkowo, w przypadku nieuwzględnienia powyższych żądań, zmiana decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 listopada 2014 r. w zakresie dotyczącym kosztów poprzez pozbawienie skutków kosztów wynikających z reprezentacji przez adwokata w postępowaniu przeciwko decyzji Wydziału Unieważnień OHIM.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 64 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ złożenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku stanowiło nadużycie władzy.
- Błędna wykładnia i nieprawidłowe zastosowanie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.
- Błędna wykładnia i nieprawidłowe zastosowanie zasady 94 ust. 1 i 7 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 w związku z art. 85 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2015 r. – Henkell & Co. Sektkellerei/OHIM – Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini (PICCOLOMINI)

(Sprawa T-20/15)

(2015/C 089/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Henkell & Co. Sektkellerei KG (Wiesbaden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Flick)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „PICCOLOMINI” – zgłoszenie nr 10 564 573

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 października 2014 r. w sprawie R 2265/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM oraz Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2015 r. – NICO/Rada

(Sprawa T-24/15)

(2015/C 089/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, Solicitor, P. Gjörtler, G. Pandey i D. Rovetta, prawnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/776/WPZiB z dnia 7 listopada 2014 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1202/2014 z dnia 7 listopada 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽²⁾ w zakresie, w jakim akty te traktują stronę skarżącą jako należącą do kategorii osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi oraz
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów: naruszenie prawa do bycia wysłuchanym, niedostateczne uzasadnienie, naruszenie prawa do obrony, oczywisty błąd w ocenie i naruszenie prawa podstawowego w postaci prawa własności.

Strona skarżąca uważa, że Rada zaniechała jej wysłuchania i że żadne dowody przeciwne nie są w stanie tego uzasadnić, w szczególności zaś dowody związane z nałożeniem środków ograniczających na aktualne zobowiązania umowne. Ponadto Rada nie przedstawiła dostatecznego uzasadnienia. W wyniku tych zaniechań Rada naruszyła prawo strony skarżącej do obrony, włącznie z prawem do skutecznej ochrony sądowej. W przeciwieństwie do twierdzenia Rady strona skarżąca nie jest spółką zależną NICO Ltd wskazanej przez Radę, jako że spółka ta nie istnieje już w Jersey, ani w Iranie; a w każdym razie Rada nie wykazała, że nawet gdyby strona skarżąca była spółką zależną powodowałyby to powstanie korzyści gospodarczej po stronie państwa irańskiego, która to korzyść byłaby niezgodna z celem zaskarżonych aktów. W końcu nakładając środki ograniczające na prawo własności strony skarżącej i jej aktualne zobowiązania umowne, Rada naruszyła prawo podstawowe w postaci prawa własności środkami, których proporcjonalność nie może zostać udowodniona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 325, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2015 r. – Infinite Cycle Works/OHIM – Chance Good Ent. (INFINITY)

(Sprawa T-30/15)

(2015/C 089/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infinite Cycle Works Ltd (Delta, Kolumbia Brytyjska, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci E. Manresa Medina i J. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Chance Good Ent. Co., Ltd (Zhanghua, Tajwan)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „INFINITY” – zgłoszenie nr 10 835 478

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 października 2014 r. w sprawie R 2308/2013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie zgłoszenia znaku towarowego;
- obciążenie OHIM i ewentualnych współpozwanym kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2015 r. – GRE/OHIM (Mark1)**(Sprawa T-32/15)**

(2015/C 089/44)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Memmler i S. Schulz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Mark1” – zgłoszenie nr 12 052 437

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 października 2014 r. w sprawie R 647/2014-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – Grupo Bimbo/OHIM**(Sprawa T-33/15)**

(2015/C 089/45)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Grupo Bimbo, SAB de CV (Meksyk, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „BIMBO” – Zgłoszenie nr 11 616 414

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 listopada 2014 r. w sprawie R 251/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i orzeczenie w przyszłym wyroku, że zgłoszony znak towarowy posiada wystarczająco odróżniający charakter, niezależnie od tego czy jest on samoistny, czy uzyskany w następstwie używania; uwzględnienie niniejszej skargi oraz nakazanie kontynuowania postępowania w sprawie wpisania do rejestru zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 11 616 414 „BIMBO” w klasie 30 klasyfikacji międzynarodowej oraz
- obciążenie strony przeciwnej kosztami niniejszego postępowania oraz nakazanie jej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego uiszczonych na rzecz OHIM

Zarzuty i główne argumenty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c), ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2015 r. – Wolf Oil/OHIM – SCT Lubricants (CHEMPIOIL)

(Sprawa T-34/15)

(2015/C 089/46)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wolf Oil Corp. (Hemiksem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Maeyaert i J. Muyltermans)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: UAB SCT Lubricants (Kłajpeda, Litwa)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: UAB SCT Lubricants

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „CHEMPIOIL” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 076 327

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 października 2014 r. w sprawie R 1596/2013-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i interwenienta własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Wolf Oil.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 75 i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2015 r. – Alkarim for Trade and Industry/Rada**(Sprawa T-35/15)**

(2015/C 089/47)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syria) (przedstawiciele: adwokaci J.-P. Buyle i L. Cloquet)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1105/2014 z dnia 20 października 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/730/WPZiB z dnia 20 października 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania i związanych w nim wydatków, włącznie z kosztami i wydatkami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia prawa do obrony i prawa do rzetelnego procesu w zakresie, w jakim strona skarżąca nie została nigdy wysłuchana przed przyjęciem spornych sankcji.
2. Zarzut drugi dotyczy oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczy nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności i prawa do wykonywania działalności zawodowej.

5. Zarzut piąty dotyczy niezgodności z prawem zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim nie są spełnione przesłanki określone w art. 32 decyzji 2013/255/WPZiB ⁽¹⁾ i art. 14 oraz 26 rozporządzenia nr 36/2012 ⁽²⁾, jako że strona skarżąca nigdy nie uczestniczyła świadomie i z własnej woli w działaniach mających na celu obejście sankcji europejskich czy międzynarodowych.
6. Zarzut szósty dotyczy nadużycia władzy w zakresie, w jakim w oparciu o obiektywne, relewantne i spójne wskazówki należało spodziewać się, że sporne środki zostały przyjęte w celach innych aniżeli powołane (wykluczenie z rynku – faworyzowanie innych uczestników)
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzja 2013/255/WPZiB dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Hispasat/Komisja

(Sprawa T-36/15)

(2015/C 089/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Hispasat, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i A. Balcells Cartagena)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a zwłaszcza art. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w nim istnienie pomocy państwa sprzecznej z rynkiem wewnętrznym w odniesieniu do HISPASAT;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności nakazów odzyskania pomocy zawartych w art. 3 i 4 decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Skarżąca uważa, że, wskazując HISPASAT S.A jako bezpośredniego beneficjenta spornego środka, Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, który powinien wiązać się ze stwierdzeniem nieważności decyzji, ponieważ przedsiębiorstwo to nie uczestniczyło w środkach ani nie odniosło z nich korzyści. Skarżąca podnosi również naruszenie zasady dobrej administracji przez Komisję Europejską ze względu na to, że Komisja wskazała HISPASAT S.A. jako beneficjenta środków po wszczęciu dochodzenia, nie dokonując analizy stanu faktycznego i nie umożliwiając, by skarżąca mogła być wysłuchana w toku postępowania administracyjnego.
2. Tytułem pomocniczym, skarżąca argumentuje, że Komisja naruszyła art. 106 i 107 TFUE oraz protokół nr 26 TFUE, ponieważ środki zakwestionowane w decyzji nie stanowią pomocy państwa ze względu na brak prowadzenia działalności gospodarczej, lecz działalność władz publicznych jako administracji. Posiłkowo wobec powyższego, skarżąca uważa, że Komisja niesłusznie uznała w zaskarżonej decyzji, iż sporne środki nie mają związku z usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG), a w związku z tym nie oceniła właściwie ani stosowania orzecznictwa Altmark, ani orzecznictwa dotyczącego decyzji UOIG 2005/842/WE (decyzji w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 WE), które mogły wiązać się albo ze stwierdzeniem braku pomocy, albo stwierdzeniem zgodności ewentualnej pomocy.

3. Skarżąca uważa także, że sporne środki nie mogą zakłócać konkurencji ani wymiany handlowej między państwami członkowskimi.
4. Skarżąca utrzymuje także, iż Komisja popełniła w zaskarżonej decyzji oczywisty błąd w ocenie zgodności pomocy na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE: (i) w pierwszej kolejności, uznając zasadę neutralności technologicznej za zasadę bezwzględną i (ii) w drugiej kolejności uznając, że sporne środki naruszyły neutralność technologiczną pomimo wniosków a contrario zawartych w sprawozdaniach technicznych przedstawionych przez zarząd, przez hiszpańskie organy centralne i przez operatora prywatnego; (iii) w trzeciej kolejności stwierdzając, że sporne środki nie były właściwe i proporcjonalne oraz (iv) w czwartej kolejności twierdząc, że środek ten powoduje niepotrzebne zakłócenia konkurencji.
5. Posiłkowo skarżąca argumentuje, że decyzja narusza rozporządzenie 659/1999 ze względu na dokonanie błędnej analizy istniejącej pomocy na podstawie art. 1 lit. b) ppkt (v).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Abertis Telecom Terrestre/Komisja

(Sprawa T-37/15)

(2015/C 089/49)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Abertis Telecom Terrestre, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena i M. Bolsa Ferruz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w szczególności art. 1 decyzji, w zakresie, w jakim uznano w niej, że istnieje pomoc państwa niezgodna z rynkiem wewnętrznym;
- uchylenie w konsekwencji nakazów odzyskania pomocy przewidzianych w art. 3 i 4 tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są tożsame z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-36/15, HISPASAT/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – Telecom Castilla La Mancha/Komisja

(Sprawa T-38/15)

(2015/C 089/50)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Telecom Castilla-La Mancha, SA (Toledo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena i M. Bolsa Ferruz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w szczególności art. 1 decyzji, w zakresie, w jakim uznano w niej, że istnieje pomoc państwa niezgodna z rynkiem wewnętrznym;
- uchylenie w konsekwencji nakazów odzyskania pomocy przewidzianych w art. 3 i 4 tej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są tożsame z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-36/15, HISPASAT/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2015 r. – ASPLA i Armando Álvarez/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-40/15)

(2015/C 089/51)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Plásticos Españoles, SA (ASPLA) (Torrelavega, Hiszpania) i Armando Álvarez, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt i S. Moya Izquierdo)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Tytułem żądania głównego, nakazanie Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej naprawienia szkody wyrządzonej skarżącym przez Sąd w wyniku naruszenia art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w drodze zapłaty 3 495 038,66 EUR, wraz z odsetkami tytułem rekompensaty i opóźnienia stosowanymi przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansujących, powiększonymi o dwa punkty, liczonymi od dnia wniesienia skargi;
- W konsekwencji obciążenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kosztami postępowania;
- Ewentualnie, nakazanie Komisji Europejskiej naprawienia szkody wyrządzonej skarżącym przez Sąd w wyniku naruszenia art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w drodze zapłaty 3 495 038,66 EUR, wraz z odsetkami tytułem rekompensaty i opóźnienia stosowanymi przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansujących, powiększonymi o dwa punkty, liczonymi od dnia wniesienia skargi oraz
- W konsekwencji obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące podnoszą opieszałość, z jaką rozstrzygnięto wniesione przez nie do sądu wspólnotowego skargi w sprawach T-76/06, ASPLA/Komisja i T-78/06 Armando Álvarez/Komisja w drodze wyroków z dnia 16 grudnia 2011 r. i w odwołaniu w drodze wyroków z dnia 22 maja 2014 r.

Na poparcie swojej skargi skarżące podnoszą naruszenie art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który ich zdaniem stanowi potwierdzenie zasady skutecznej ochrony sądowej, będącej ogólną zasadą prawa Unii Europejskiej.

W mniemaniu skarżących zachowanie niezgodne z ww. postanowieniem, a więc naruszenie zasady skutecznej ochrony sądowej, wykazane zostało dostatecznie w rozstrzygnięciu Trybunału Sprawiedliwości w sprawach C-58/12 P Groupe Gascogne/Komisja i C-50/12 P Kendrion NV/Komisja. Podkreślają w tym względzie, że obie skarżące były przedmiotem tej samej decyzji nakładającej grzywnę, co Kendrion i Groupe Gascogne. Podobnie jak tamte spółki, również się od niej odwołały i zostały dotknięte, w postępowaniu przed Sądem o bardzo podobnym, jeśli nie praktycznie identycznym jak to przed Trybunałem Sprawiedliwości w dwóch ww. sprawach przebiegu, naruszeniem zachowania rozsądnego terminu rozpatrzenia sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2015 r. – CRM/Komisja

(Sprawa T-43/15)

(2015/C 089/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CRM Srl (Modena, Włochy) (przedstawiciele: G. Forte, C. Marinuzzi i A. Franchi, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1174/2014 z dnia 24 października 2014 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (ChOG)] opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 4.11.2014 r., L 316;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko wpisowi do rejestru chronionego oznaczenia geograficznego „Piadina Romagnola/Piada Romagnola” w odniesieniu do przyznania wartości renomy nie tylko Piadynie wytwarzanej metodami rzemieślniczymi, lecz również Piadynie produkowanej przemysłowo.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia i błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. f) pkt II i art. 8 ust. 1 lit. c) pkt II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343, s. 1).

- W tym względzie podnoszony jest brak, w niniejszym przypadku, okoliczności uzasadniających związek z pochodzeniem geograficznym oraz
- Przyznanie wartości renomy również Piadynie produkowanej przemysłowo.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego braku w ocenie oraz wadliwości postępowania wyjaśniającego
 - W tym względzie podnoszony jest oczywisty błąd w ocenie wniosku o rejestrację w odniesieniu do istnienia przesłanek publikacji wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego odnoszącego się do Piadina Romagnola; oraz
 - Wadliwość postępowania wyjaśniającego ze względu na brak oceny stwierdzenia nieważności przez organ sądowy państwa członkowskiego przepisu krajowego, na którym opiera się zaskarżone rozporządzenie.
 - Podnoszone jest ponadto naruszenie zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 6 i 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej.

Postanowienie Sądu z dnia 27 stycznia 2015 r. – Hamas/Rada

(Sprawa T-702/14) ⁽¹⁾

(2015/C 089/53)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 395 z 10.11.2014.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 stycznia 2015 r. – Kąkol/Komisja

(Sprawa F-1/14 i F-48/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs — Konkurs otwarty EPSO/AD/177/10 — Warunki zakwalifikowania — Niedopuszczenie do udziału w konkursie — Brak uzasadnienia — Dopuszczenie do udziału w podobnym wcześniejszym konkursie — Obowiązek szczególnego uzasadnienia — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie)

(2015/C 089/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Danuta Kąkol (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo adwokat F. Frabetti, następnie adwokat R. Duta)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

F-1/14: Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EPSO w sprawie niedopuszczenia skarżącej do etapu oceny zintegrowanej ze względu na to, że poziom jej wykształcenia nie odpowiada potwierdzonemu dyplomem ukończeniu trwających co najmniej trzy lata studiów wyższych mających związek z charakterem obowiązków, lub szkoleniu/kwalifikacjom zawodowym mającym związek z charakterem obowiązków, na równoważnym poziomie.

F-48/14: Żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 14 lutego 2014 r., w drodze której komisja powołana w postępowaniu w sprawie naboru EU Careers EPSO/AD/177/10-AUDIT2013 potwierdziła po ponownym zbadaniu sprawy pierwotną decyzję komisji konkursowej z dnia 3 października 2013 r. w sprawie niedopuszczenia skarżącej do etapu oceny zintegrowanej konkursu ze względu na to, że poziom jej wykształcenia nie odpowiada potwierdzonemu dyplomem ukończeniu trwających co najmniej trzy lata studiów wyższych mających związek z charakterem obowiązków, lub szkoleniu/kwalifikacjom zawodowym mającym związek z charakterem obowiązków, na równoważnym, a po drugie, w razie potrzeby, pierwotnej decyzji komisji konkursowej z dnia 3 października 2013 r.

Sentencja wyroku

- 1) Sprawa F-1/14 zostaje wykreślona z rejestru Sądu.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji komisji konkursu EPSO/AD/177/10 z dnia 14 lutego 2014 r. o niedopuszczeniu D. Kąkol do udziału w konkursie EPSO/AD/177/10.
- 3) W pozostałym zakresie skarga w sprawie F-48/14 zostaje oddalona.
- 4) W sprawie F-1/14 Komisja Europejska pokrywa koszty poniesione przez D. Kąkol i zostaje obciążona własnymi kosztami.
- 5) W sprawie F-48/14 Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez D. Kąkol.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014, s. 54 i Dz.U. C 235 z 21.7.2015, s. 35.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – ZZ/Parlament**(Sprawa F-139/14)**

(2015/C 089/55)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat F. Moyses)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzeniesieniu na 2013 r. dni urlopu niewykorzystanych przez skarżącą w 2012 r. z powodu zwolnienia chorobowego oraz żądanie odszkodowania za szkodę i krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 lutego 2014 r. i z dnia 15 września 2014 r. oraz w razie potrzeby
- rozliczenia emerytury lub renty z kwietnia 2013 r.;
- zasądzenie od Parlamentu naprawienia szkody skarżącej, szacowanej na 26 677,56 EUR;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – ZZ/Komisja**(Sprawa F-141/14)**

(2015/C 089/56)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej w sprawie wniosku o odszkodowanie złożonego przez skarżącego, który uległ poważnemu wypadkowi, ze względu na niezgodne z prawem zachowanie Komisji, odpowiedzialnej za prowadzenie jego dokumentacji medycznej oraz żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Żądania strony skarżącej

- Zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania i zadośćuczynienia;
- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 lutego 2014 r. zawierającej rozstrzygnięcie odmowne w sprawie wniosku odszkodowawczego z dnia 15 listopada 2013 r.;

- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 września 2014 r. oddalającej zażalenie z dnia 23 maja 2014 r., uzupełnione pismem z dnia 17 czerwca 2014 r.;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja

(Sprawa F-7/15)

(2015/C 089/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających uprawnienia skarżących w zakresie zwrotu kosztów corocznych podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, zmienionego rozporządzeniem nr1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego i WZIP, jak również decyzji, które będą wydawane każdego roku, począwszy od 2015 r. oraz żądanie zasądzenia od Komisji zwrotu faktycznych kosztów corocznych podróży do miejsca pochodzenia, obliczonych na podstawie ww. przepisu w sposób, w jaki był on stosowany przed wejściem w życie zmiany do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej uprawnienia skarżących w zakresie corocznych podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników UE w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2014 r., która to decyzja została po raz pierwszy zastosowana w rozliczeniach ich wynagrodzenia za czerwiec 2014 r. i doręczona w dniu 12 czerwca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności jakiegokolwiek innej decyzji, która zostanie wydana każdego roku, począwszy od 2015 r. na podstawie tego samego przepisu;
- o ile zaistnieje taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 października 2014 r. oddalającej ich zażalenie;
- zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów corocznych podróży skarżących do miejsca ich pochodzenia, obejmującego faktyczne koszty, obliczone na podstawie ww. przepisu w sposób, w jaki był on stosowany przed wejściem w życie zmiany do regulaminu pracowniczego z 2014 r., która to kwota powinna zostać powiększona o zaległe odsetki począwszy od dnia 12 czerwca 2014 r. w wysokości ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania i stosowanej w odnośnym okresie, powiększonej o trzy punkty do dnia spłaty należnej kwoty;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – ZZ i ZZ/Komisja**(Sprawa F-8/15)**

(2015/C 089/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ i ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke i T. Van Lysebeth)

Strona pozwana: Komisja

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających przysługujący skarżącym coroczny zwrot kosztów podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczego urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozliczeń wynagrodzenia skarżących za czerwiec i lipiec 2014 r. w zakresie, w jakim stanowią one zastosowanie po raz pierwszy art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu mającym zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r. do ustalenia przysługującego im corocznego zwrotu kosztów podróży;
- W razie potrzeby stwierdzenie nieważności standardowych decyzji z dnia 15 października 2014 r. oddalających ich zażalenie;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja**(Sprawa F-10/15)**

(2015/C 089/59)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke i T. Van Lysebeth)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających uprawnienia skarżących w zakresie zwrotu kosztów corocznych podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, zmienionego rozporządzeniem nr 1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozliczeń wynagrodzenia skarżących za czerwiec 2014 r. w zakresie, w jakim dokonują zastosowania po raz pierwszy art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2014 r. w celu ustalenia zwrotu kosztów ich podróży;

- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 października 2014 r. w sprawie oddalenia ich zażalenia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ/Komisja

(Sprawa F-11/15)

(2015/C 089/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających uprawnienia skarżącej w zakresie zwrotu kosztów corocznych podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, zmienionego rozporządzeniem nr 1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem i nie znajduje zastosowania;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykluczających jakiegokolwiek zwrot kosztów corocznych podróży skarżącej począwszy od 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ/Komisja

(Sprawa F-12/15)

(2015/C 089/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke i T. Van Lysebeth)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej przysługujący skarżącemu coroczny zwrot kosztów podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia skarżącego za czerwiec 2014 r. w zakresie, w jakim stanowi ono zastosowanie po raz pierwszy art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu mającym zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r. do ustalenia przysługującego mu corocznego zwrotu kosztów podróży;
- W razie potrzeby stwierdzenie nieważności standardowej decyzji z dnia 15 października 2014 r. oddalającej jego zażalenie;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja**(Sprawa F-13/15)**

(2015/C 089/62)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke i T. Van Lysebeth)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających uprawnienia skarżących w zakresie zwrotu kosztów corocznych podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, zmienionego rozporządzeniem nr1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem i nie znajduje zastosowania;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykluczających jakkolwiek zwrot kosztów corocznych podróży skarżących począwszy od 2014 r.;
- obciążenie Komisji kosztami.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2015 r. – ZZ i in./Komisja**(Sprawa F-14/15)**

(2015/C 089/63)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających przysługujący skarżącym coroczny zwrot kosztów podróży na podstawie art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 1023/2013 Parlamentu i Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników i WZIP.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie braku zgodności z prawem i braku obowiązywania art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
 - Stwierdzenie nieważności decyzji ustalających przysługujący skarżącym coroczny zwrot kosztów podróży za 2014 r.;
 - Obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL